

[Finansministeren.]

pågældende skatteyder og myndighederne, og årsagen til, at man har måttet give afslag. Det ærede medlem ved jo, at der ikke findes hjemmel til en lempelse i dette tilfælde.

Tholstrup: Vi lever endnu under den nuværende skattelovgivning, og skattefradragsreglen kan næppe hjælpe den pågældende ret meget, da han måske næste år kun har sin normale, beskedne indtægt, ligesom i fjor ca. 11 000 kr.

Jeg spørger derfor endnu en gang, om ikke finansministeren vil prøve på at finde en udvej. Der er dog tidligere fundet udveje, når det drejede sig om litterære præmier til forfattere. Her drejer det sig altså om et tilfælde, hvor en arkitekt har vundet en præmie, som ikke giver efterfølgende byggearbejde i modsætning til det, man har baseret den tidligere praksis på, nemlig at præmieringen netop har medført, at arkitekten i de følgende år fik et langstrakt byggeri og således kunne få rig mulighed for at betale skat af sin præmie. Her får han ikke den indtægt. Jeg spørger derfor: Vil der ikke være mulighed for at gøre en undtagelse?

Finansministeren (Kampmann): Der er ikke hjemmel til at gøre en undtagelse. Argumentet om, at han ikke kommer til at opføre noget hus, er ikke noget relevant argument. Det er jo sådan, at masser af arkitekter som led i deres virksomhed får præmier også i tilfælde, hvor de ikke kommer til at opføre huse — der udbetales andenpræmier og trediepræmier — således at det argument har ingen betydning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ingmar Wagner* til økonomi- og arbejdsministeren.

Hvornår agter ministeren at fremsætte et forslag om indførelse af dagskole for lærlinge?

Ingmar Wagner: Talrige gange har lærlingeungdommens forhold været til debat her i folketinget. Hver gang er der sket det, at der har lydt smukke ord om, at for-

bedringer af lærlingenes forhold var tvungne nødvendige. Det har sådan set sjældent manglet på sympati her i salen, når det drejede sig om ord, men indtil nu er det som bekendt blevet ved ordene og de mange sympatierklæringer. Ganske vist har et flertal i folketinget udtalt sig for en bedre lærlingelov, ja, vi har ligefrem hørt her, at det var en nødvendighed, at der blev gennemført en gennemgribende forbedring af lærlingeloven, at det kun var et spørgsmål om tid, hvornår det kunne ske. Sympatien for lærlingeungdommen begrænser sig ikke til folketinget, men langt udenfor disse mure har en række kendte personer udtalt, at det var på tide, at Danmark fik en tidssvarende lærlingelovgivning, ja, selv mellem mestrene er der en voksende forståelse af, at man ikke længere kan forhindre et naturligt fremskridt. Altså, lærlingene må have dagskoler.

I november 1953 fremsatte jeg på den kommunistiske gruppes vegne her i folketinget et forslag om indførelse af dagskole. Dette forslag blev stemt ned, men — forstå det, hvem der kan — alligevel blev det mødt med megen forståelse og sympati såvel af det ærede medlem hr. Per Hækkerup som af arbejdsministeren, ja, ministeren udtalte sig i klare vendinger om, at han havde talt med lærlingekommissionens formand og fået besked om, at kommissionen ville afslutte sit arbejde næste år, d. v. s. i 1954, altså det år, der er gået. For at understrege sin gode vilje henviste ministeren oven i købet til, at statsministeren i sin programerklæring havde udtalt, at regeringen agtede at søge arbejdet i lærlingekommissionen fremskyndet mest muligt.

Det var som allerede sagt i 1953, at disse udtalelser fremkom, men desværre, på trods af de pæne ord er der endnu intet sket. Lærlingene går stadig på den forhadte aften-skole og har til stadighed en urimelig lang arbejdstid, der hindrer disse unge i at udvikle et ordentligt fritidsliv, og hvad der vel er endnu mere generende, den lange arbejdstid betyder, at disse unge ikke får det rigtige udbytte af undervisningen på de tekniske skoler. Jeg har også før nævnt her, at centralarbejdsanvisningskontorets undersøgelse viser, at lærlingene har en optaget tid på fra 12 til 18 timer daglig. Det er klart, at under sådanne forhold kan man ikke ud-